

godtgjort, at de Oplysninger, der forelaa, led af Mangler eller væsentlige Fejl, og hvis ikke Selskabet frivilligt var gaaet med til en anden Ordning, havde den tilskadekomne faaet i alt 1 800 Kr. for en Skade, for hvilken han havde Ret til at faa 9 120 Kr. Jeg nævner ikke dette Tilfælde for at rette Bebrejdelser mod det højtærede Raad, men fordi jeg mener, at saadanne Tilfældigheder bør de tilskadekomne ikke være udsat for. Vi maa se at finde en Form, under hvilken deres Interesser kan blive i højere Grad betrygget. I øvrigt kunde vel en Afgørelse som den nævnte, naar der forelaa Indsigelse fra en Læge, en Fagmand, udmærket godt være blevet taget op til fornyet Behandling paa Grundlag af de Klager, der forelaa inden Fristens Udløb.

Den Besparelse, der tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, udgør jo efter den højtærede Ministers Opgørelse 2½—3 Mill. Kr. Lad mig gaa ud fra det højeste, 3 Mill. Kr. Der findes efter statistisk Opgørelse indenfor Haandværk, Industri og Landbrug 1 050 000 Mennesker, der skal være forsikrede. Det vil altsaa sige, at der spares for de paagældende Arbejdsgivere 3 Kr. pr. Arbejder. En Haandværker med 4—5 Arbejdere — og det anses for en ret betydelig Haandværksvirksomhed, i alt Fald ude i Provinsen — vil altsaa kunne spare 15 Kr. aarlig. Mon det nu egentlig vil give sig stærke Udslag? Hvor meget vil en Plov eller en Landbrugsmaskine blive billigere derved? Hvor meget vil et Sovekammer eller Spisestuemøblement mon blive billigere derved, eller hvor meget mon Aviserne kan nedsætte deres Abonnementspris paa Grund af denne Besparelse? I det sidstnævnte Tilfælde vil det naturligvis kunne blive betydeligt mere, der vil kunne spares, men jeg tror ærlig talt ikke, at Abonnenterne vil mærke det synderligt.

Jeg kan ikke med min bedste Villie anbefale det foreliggende Lovforslag. Fra vor Side vil vi, som vi plejer, deltage i de fortsatte Forhandlinger, der antagelig vil finde Sted i et Udvalg, og vi vil gerne støtte enhver Tanke om videre Udvikling og Fremskridt indenfor Lovgivningen paa dette Omraade, men til Nedsikring og Tilbage-skridd maa den højtærede Minister ikke vente Varme eller Velvillie fra vor Side.

Fibiger: Allerede i 1924, da Ulykkesforsikringsloven var til Behandling, var der betydelige Nedsættelser paa forskellige Punkter, selv om der ogsaa, som nævnt af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, var forskellige Steder, hvor der var Ud-

videlser, saaledes med Hensyn til at være forsikret paa Vejen baade til og fra Arbejdsstedet. Men i det hele var det dog Tanken med Lovforslaget, at man skulde ned med de i 1920 fastsatte Ydelser. Hele Vinteren gik da med Udvalgsbehandlingen, der var mange Forslag fremme, og da der saa blev udskrevet Valg, kom der ikke noget ud af Sagen. I Fjor forelagde den daværende Socialminister, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, et Lovforslag, der gik i modsat Retning. Jeg er derfor glad for, at der nu er fremsat et Lovforslag, hvorefter vi nogenlunde kan komme paa Niveau med de Forhold, vi nu lever under. Jeg maa dog sige, at jeg havde ventet en noget større Nedsættelse end foreslaaet. I Bilaget vil man se, at der fra 1920, hvor Satserne blev fordoblet, ikke er den Nedgang til nu, som man kunde vente efter Kronestigningen. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen vilde vide, at der var en betydelig Forringelse, selv fra Loven af 1898. Der kan ganske vist være enkelte Forhold som f. Eks. med Hensyn til Enkerne, hvor der kan være sket nogen Forandring, men naar Enkerne sidder med Børn, faar de nu en større Udbetaling. Der er her foregaaet en Udligning, jeg tror ikke, man kan sige, der er Tale om nogen Forringelse paa noget Punkt. Sammenlignet med 1916 er der en betydelig Stigning, og jeg er ganske vis paa, at der fra 1898 til 1916 er foregaaet en betydelig Stigning i de Beløb, der udbetales. Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Sundhedsminister ikke er fulgt i den højtærede Indenrigsministers Spor i 1920 og har foreslaaet Udvidelser paa visse Punkter.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde, at det betød saa uendelig lidt at faa disse Præmier nedsat. Jeg mener ogsaa, at 15 pCt. ikke er meget, vi kunde have ønsket at gaa længere ned. Ganske vist vil de 15 pCt., saaledes som Erhvervslivet nu er stillet, hjælpe, men det havde dog været bedre at gaa til 25 pCt. Jeg forstaar jo nok, at det ærede Medlem ikke ønsker at gaa videre i den Retning, han mener, at kan de paagældende bære den Sten, kan de ogsaa bære en anden og saa fremdeles. Han ønsker derfor at udvikle denne Lovgivning, saa det hele kan sættes op. Jeg er af den stik modsatte Opfattelse.

Efter Bemærkningerne til Lovforslaget og de Overslag, som findes der, skulde Nedsættelsen i Betalingen andrage 3½ Mill. Kr. for Arbejdsgiverne. Jeg tror dog, at det er meget usikkert, om den vil blive saa stor. Det eneste sikre er de 15 pCt.s Nedsættelse,